

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra En liden Bibelkrønike for Børn og Menigmand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 92. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1814_227A-txt-shoot-idm2895/facsimile.pdf (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

men og med stor og overvættets Glæde i den Hellig Aand, da kom hans Time, og han blev hatsbugget i Rom for Jesu Navns Bekjendelses Skyld, og gik ind i den evige Hvile, som Gud har beredt sit Folk.

Ligesom der gik med Saulus, han, som ellers mest kaldes Paulus, saaledes gik det ogsaa med de andre Herrens Vroiste, at de vare stadige i Vaeddommen, forfulgtes af Verden, og vare glade i Trængsler, ja de taalte vel alle en pinlig Død paa det Sidste, alligevel er dette ikke vitterligt uden om Veder, som ogsaa i Rom blev korsfæstet, og Jakob, som blev hatsbugget i Jerusalem.

Fra først af var det kun Jøderne, som fore saa grunt afsked med de Christne, men siden vare der Mand imellem de hedenske Keisere i Rom, som forordnede, at alle de Christne, som ikke vilde gjøre Regelse for de stogge Afguder, og fornagte deres Trelser, skulde lages af Dage, og den første af disse ugudelige Keisere heed Nero, han var som en Dævel i Menneskelignelse.

Dist var det venteligt, at Christendom maatte odelægges og forgaae, aldenskund de Christne saa forfulgtes med Ild og Sværd, men der staaer skrevet: Jordens Konger ginge paa Raad, og de Store forsamlede sig imod Herren og imod Hans Christus, og maatte dog gjøre det, som var beskiftet i Guds Raad, at skulle skees det var omsomst, at Hedninger myrdede Christne i Tusindtal, thi Herren var selv med sine pinte Bidner, som

kaldes Martyrer, saa de døde med Frimodighed og stor Glæde, og de Skrøbelige bleve stærke ved at see dervaa, og mange, som før vare vantro, saae Guds Storles Haand, og vendte om at give Himlens Gud Hæd. Saa skede det da og i de samme Dage en underlig Ting, hvorefter det var sjenhulig at forstaae, at Profeterne og Jesus havde talt den sande og almægtige Guds Ord. Der Moses den Guds Mand var kommen til sine Dages Ende, og taledes Herrens Ord til Israels Børn om de Betsqnæiser, som han vilde de velsigne dem med, dersom de vilde tjene ham troliq, og holde hans Bud, og om de Forhandelser, som skulde komme over dem, naar de ei vilde tjene Herren deres Gud i Hjertens Glæde og Fromhed, da spættede Mose i sin Tale, og sagde til Folket: Herren skal overføre et Folk over dig langt fra, fra Jordens Ende, saa som Ornen flyver, et Folk, hvis Tungemaal du ikke forstaaer, et ubli Folk, som ei skal see paa den Gamles Alder, og ei være den Unge naadig, og det skal angste dig indenfor alle dine Porte, indtil dine hote og befæstede Mure, paa hvilke du stoler, nedfalde i alt dit Land; ja det skal angste dig indenfor alle dine Porte i dit ganske Land, som Herren din Gud haver givet dig. Og du skal æde dit Livs Frugt, Riødet af dine Sønner og dine Døttre, som Herren din Gud haver givet dig, det skal skee i den Beleiring og Træng, hvormed dine Fiender skal trænge dig.

